

# **РЕШЕНИЕ**

**№ 4479**

гр. София, 04.07.2013 г.

## **В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова**

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева**

**Галин Несторов**

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора В. Димитрова, като разглежда дело номер **4547** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Д. Т. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес за съобщения: [населено място], [улица], вх. Б, ап. 2 чрез адв. Т. Т. - САК, против решение на Софийски районен съд от 10.12.2012 г., НО, 23 - и състав, постановено по нахд. № 7569 по описа на съда за 2011 г.

Жалбоподателят обжалва решението на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 31670 от 18.05.2010 г., издадено от зам. началника на отдел ПП-СДВР, с което, на основание чл. 182, ал.1, т. 6, във вр. с чл. 47, ал. 2, във вр. с ал. 1, б. „а” от Закона за движение по пътищата, във вр. с чл.53, ал. 2 от ЗАНН и заповед № I-з-993/04.06.2009 на министъра на вътрешните работи, му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева и му е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца. Излага твърдения, че така постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно и желае съдът да отмени решението на Софийски районен съд.

В проведеното по делото пред настоящата инстанция съдебно заседание касаторът се представлява адв. М. С. - САК, преупълномощена. Същата излага подробни съображения и пледира за отмяна на решението на Софийски районен съд като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касация не изразява становище по делото и не изпраща представител в

съдебно заседание.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че по същество жалбата е неоснователна.

Пред съдебната инстанция не е направено искане за събиране на доказателства и такива не са приети.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на горепосоченото лице срещу наказателно постановление № 31670 от 18.05.2010 г., издадено от зам. началника на отдел ПП-СДВР, с което, на основание чл. 182, ал.1, т. 6, във вр. с чл. 47, ал. 2, във вр. с ал. 1, б. „а” от Закона за движение по пътищата, във вр. с чл.53, ал. 2 от ЗАНН и заповед № I-з-993/04.06.2009 на министъра на вътрешните работи, му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева и му е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

С решение № Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 31670 от 18.05.2010 г., издадено от зам. началника на отдел ПП-СДВР. В мотивите си районният съд приема, че нарушението е установено по безспорен и категоричен начин. За да достигне до този правен извод, същият кредитира показанията на разпитания свидетел полицаи, съгласно които автомобилът се е движил с посочената скорост на посочените място и дата.

Като е достигнал до този окончателен правен извод, въззивният съд неправилно е приложил процесуалния закон като е налице касационно основание за отмяна на процесното решение. Фактическата обстановка е неправилно установена от районния съд, при неточно тълкуване на събраните в хода на производството доказателства и в противоречие със съставения АУАН и изложената такава в наказателното постановление.

Действително редовно съставените АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от З.Дв.П. се ползват с доказателствена сила, но единствено в административнонаказателното производство пред органа. Констатациите, отразени в този, приет по настоящото дело се оспорват по делото и по-конкретно управлението в населено място на автомобила. В АУАН и в НП е изложено, че нарушителят е управлявал автомобила в [населено място], по “П. шосе”, но при ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено със знак В 26. Неизяснен в производството остава въпроса дали автомобила се е движил вътре в населеното място - [населено място] или извън него. При направеното възражение е следвало, в съответствие със служебното начало съдът да изиска справка от Столична община или от пътната агенция къде е поставена табелата, обозначаваща края на [населено място] - преди или след КПП при [населено място]. Дори и показанията на свидетеля са неясни и противоречиви като същият посочва, че „мисли”, че табелата на [населено място] не била налична преди пункта. Този въпрос е особено важен за изхода на спора, понеже се касае за различни квалификации на нарушението, респ. различни по вид наказания и евентуално прилагане на по-благоприятна норма, която не предвижда лишаване от правоуправление. В този смисъл е налице грубо нарушение правото на защита на жалбоподателя, представляващо съществено нарушение на процесуалните правила. По сходен начин стои въпроса и с друго

възражение на жалбоподателя, направено пред въззивната инстанция, а именно този, по отношение на техническата изправност на устройството, с което е отчетена скоростта на движение на автомобила. Въпреки направеното възражение от жалбоподателя в тази посока, отново в противоречие със служебното начало районният съд не е изискал съответните доказателства. Същите следва да се съберат при новото разглеждане на делото като се изискат справка от Столична община или от пътната агенция къде е поставена табелата, обозначаваща края на [населено място] - преди или след КПП при [населено място] и писмени доказателства от наказващия орган за техническата изправност и годност на измерващото устройство радар tr-4 с № 147.

Горепосочените нарушения на производствените правила са твърде сериозни и водят до нарушение правото на защита на жалбоподателя и респ. до отмяна на процесното решение, при наличие на касационно основание, изразяващо се в наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. Останалите възражения, наведени пред настоящата инстанция са неоснователни. На същите е отговорено в процесното решение като съображенията на въззивния съд в тази посока се споделят от настоящия съдебен състав и не е необходимо излагане на допълнителни съображения.

Оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено като издадено при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила, а делото върнато на друг състав на съда за ново разглеждане при съобразяване с горепосочените указания.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

## РЕШИ

ОТМЕНЯ решение на Софийски районен съд от 10.12.2012 г., НО, 23 - и състав, постановено по нахд. № 7569 по описа на съда за 2011 г.

като

ВРЪЩА делото на друг състав на съда за ново разглеждане на делото при съобразяване с горепосочените указания в мотивите на съдебния акт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.